

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 12. Априла 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Преплату ваља слати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

ЗАКОН

НАКНАДИ ШТЕТЕ УЧИЊЕНЕ ЗЛОНАМЕРНОМ ПАЉЕВИНОМ И НАМЕРНИМ ПРОТИВЗАКОНИМ ПОНИШТАЈЕМ СТВАРИ.

Члан 1.

Сваку штету учињену злонамерном паљевином и намерним против законом поништајем необезбеђених ствари у атару сеоске општине и пољском имању, у атару варошке општине, дужна је оштећеном, на његов захтев, да накнади она општина, у атару које је кажњиво дело извршено, ако се кривац не ухвати у року од тридесет дана, од кад је иследна државна власт извештена о извршењу кривичног дела.

Члан 2.

Ако се између две или више општина породи распра о месту, где је ово дело учињено, накнада ће се оштећеном платити из касе свију тих општина подједнако, а доцније сви плаћени делови ставиће се на терет оној општини, која се у смислу члана 7. закона о општинама огласи за одговорну.

Члан 3.

Штета се свакад процењује преко вештака и исплаћује у новцу.

Члан 4.

У свима питањима ове накнаде сваку општину представља и заступа њен заступник, изабран у смислу тач. 6. чл. 70. закона о општинама, а где њега нема, председник општинског суда (чл. 26. зак. о општинама).

Члан 5.

Штету оцењују на лицу места под руковођењем иследне државне власти три вештака, који се заједно са заменицима бирају по пропису §. 251. закона о поступку судском у грађанским парницама.

Једног од тих вештака бира оштећени, другог заступник одговорне општине, а оба вештака бирају трећег.

Члан 6.

У случају члана 2. овог закона, све општине преко свог заступника бирају заједнички једног вештака. На случај, да се не могу сложити у избору, онда ће га изабрати иследна власт.

Члан 7.

Ако једна страна не хтедне изабрати вештака, изабраће га иследна државна власт,

пазећи на лица, која су оштећени помињали (§. 248. грађ. суд. поступка).

Изосталог вештака заступа у раду његов заменик

Члан 8.

Ако се штета не може по средством вештака одредити, онда ће количину штете оштећени заклетвом одредити, која ће се извршити од свештеника у присуству иследне државне власти.

Члан 9.

Првостепени суд има право умерити оштету, коју је оштећени заклетвом одредили, ако одговорна општина наведе разлоге, да је иста претерана.

Члан 10.

За оцењивање штете важе у свему прописи §. 253. до 257. грађ. суд. поступка закључно.

Члан 11.

Иследна државна власт заклеће вештаке пре извршеног вештачења, према пропису §. 259. грађ. суд. поступка.

Члан 12.

Одговорна општина плаћа вештаку на име дијурне трџ динара дневно.

Члан 13.

За двадесет дана, од дана протеклог рока, одређеног чланом 1. на захтев оштећеног, дужна је иследна државна власт дело извидити и акта предати првостепеном суду на пресуђење.

Члан 14.

Оштећени положиће заклетву, да му је паљевина злонамерно учињена и поништај ствари намерно учињен. Заклетву ће извршити свештеник у присуству иследне државне власти, која да гласи:

„Заклињем се јединим Богом и свим оним што ми је по мом закону најсветије и на овом свету најмилије, да нисам злонамерно извршио паљевину или намерно поништио ствари, нити сам на то другог наговорио и да не знам, ко ми је ову паљевину и повиштај ствари учинио; и како право казао и заклео се, тако мя Бог помогао и овог и оног света. Амин.“

Ако оштећени на први позив иследне државне власти изјави, да се неће клети, нема права тражити накнаду штете од општине.

Члан 15.

Заклетва оштећеног потпун је доказ, да је паљевина и поништај ствари злонамерно извршен, осим ако увиђај иследно државне власти, чињен на лицу места где је дело извршено, или сведоци, под заклетвом испитани код иследне државне власти противно не доказују.

Но ако је оштећени пресудом судском лишен грађанске части, или је под полицијским надзором, или под стециштем, онда не може заклетву као доказ употребити.

Члан 16.

Испит сведока саопштиће иследна државна власт обема странама, да своје примедбе даду. Лица, која стоје у односима прописаним §. 210., 211., 212. и 215. грађ. суд. поступка према оштећеном, изузимају се из сведочења.

Члан 17.

Ако избор вештака, оцена штете, рад иследне власти није извршен по овоме закону, учиниће првостепени суд своје примедбе, по којима је иследна државна власт дужна у свему поступити и по нова акта вратити првостепеном суду на пресуђење у року одређеном чланом 11. овог закона. Првостепени суд донеће пресуду без присуства парничних страна, којом ће досудити оштећеном од одговорне стране две трећине од процењене штете, или ће га од тражења исте као незаконитог одбити. Ова је пресуда одма извршна.

Пресуду дужан је првостепени суд за пет дана, од дана пријема акта од иследне државне власти, донети и послати надлежној власти; а за других пет дана дужна је надлежна власт предати пресуду обема странама.

Члан 18.

При спроводу акта првостепеном суду иследна државна власт наплатиће три динара таксе од одговорне општине и на акта утиснути за судски рад.

Члан 19.

Одговорна општина и оштећени могу се за накнаду штете барављати код општинског суда (§. 6. грађ. суд. поступка).

Члан 20.

Оштећени поднеће пресуду или поравњење извршној државној власти, која је за три месеца, од дана пријема, дужна на-

плату извршити од одговорне општине — осуђеног лица, сходно чл. 3. овог закона и предати оштећеном.

Члан 21.

Ако кривац, ухваћен у року одређеном чланом 1., буде осуђен па се наплата из његове имаовине по пресуди судској не може да изврши, због немаштине, према уверењу надлежне власти, онда ће оштећени извршење пресуде тражити од општине у којој је кажњиво дело извршено.

На случај да кривац буде ослобођен од последње власти или суда, оштећени има права тражити накнаду штете од одговорне општине.

Члан 22.

Суд одговорне општине у споразуму са одбором досуђену оштету распоређује на поједине грађане своје општине по пореским главама и наплаћује у року, који је означен у предњем члану.

Члан 23.

Одговорна општина плаћа таксу за вештачење прописану законом о таксама, дигурну иследној власти и све остале трошкове.

Члан 24.

Оштећеном застарева право на накнаду штете од одговорне општине, ако исту није тражио за два месеца, од дана, кад му је штета причињена; а само у случајевима предвиђеним у члану 21. застарева за два месеца, од дана кад оштећени добије решење од надлежне власти, да се осуда по пресуди нема откуд да наплати од осуђеног; или од дана од кад се оштећеном саопшти решење или пресуда којом се кривац ослобођава.

Члан 25.

Кад се кривац доцније пронађе, суд ће га поред казне осудити да врати општини досуђену накнаду штете у повцу заједно са интересом 10% годишње, рачунајући од дана

кад је општина оштету платила оштећеном, као и све трошкове учињене око извиђења и пресуђења. Наплаћена штета вратиће се грађанима осуђене општине колико је од кога наплаћено заједно са припадајућим интересом.

Члан 26.

Овај закон ступа у живот, кад га Краљ потпише.

Препоручујемо свима Нашим министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом, у колико се кога тиче, старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покосравају.

20. Марта 1892. год.

у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА 22. ВАМРЕДНИ САСТАНАК 23. Марта 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић; били од чланова суда г.г. Јоца Илиј и Дим. Вељковић, од чланова одбора г.г. Ник. Х. Поповић, Мидут. Ј. Марковић, Рад. Филиповић, В. Ж. Нешић, Коста Петровић, Мих. М. Борђевић, Илија Борђевић, Мита Поповић, Р. Драговић, Љуб. Јовановић, Др. М. Т. Леко, Др. П. Поповић, Н. Р. Поповић, М. О. Петровић, Милош Триковић, Мата Јовановић, Андреја Ј. Одавић, В. Тодоровић, М. М. Ђорић, К. Д. Главинић, М. Велизарић, М. Капетановић, Мих. Д. Банковић, Мих. П. Бончић, Н. Вулкивић, Гавра Бркић, К. Б. Михајловић, Сава Вељановић, С. Ботормљ, Свет. Ристић, Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Марта 1892. год. и у одлуци Бр. 223 учињена је измена, да се и улица Кнез Михаилова калдрмише коцкастом калдрмом, ако предузимачи Перисов и комп. пристају да им се на зараду плаћа 6% до исплате.

II.

Одборник г. Марко Велизарић пита, зашто се не нареди да се отпочне калдрмисање Которске улице, пошто је наступило угодно време за овај посао.

На ово питање председник је одговорио, да ће издати потребну наредбу по овом питању.

трговца, Андре Одавића трговца, и Мате Јовановића чиновн. министар. народ. привреде који су својим дужностима и пословима оинтересени, да их је тешко заједно на састанак скупити, да би могли коначну одлуку за отпочињање рада модерног књиговодства донети.

За то сам слободан упознати вас са мојим мишљењем, како ја замисљам, да се раду треба приступити и исти уз какову процедуру, даље обављати на основима модерног двогубог књиговодства.

A.

Заснивање ваља да буде на основу „Виланца“ који ће управа општине актом својим оделењу књиговодства упутити а које треба да обухвата.

I. ПРИТЕЖАВАЊЕ.

а). Попис општинског непокретног и покретног имања као и стоке општинске са проценом садање вредности према чл. 19 правила и упутства за рачуноводство од 1890 год.

б). Извод из књига (партијалника).

1-во Свију потраживања општинских која потичу од кирје и аренде и саграђене калдрме појединоме грађанину.

2-го Свију потраживања која потичу из пре-

III.

Одборник г. Андра Ј. Одавић подноси своју интерпелацију о закупу куће Велимира Каранешића за основну савамацку школу.

На ову интерпелацију председник је одговорио, да је у уговору о закупу ове куће стављено, да се има кућа предати у добром стању по истеку уговора, а не да се она има довести у првобитно стање као што интерпелант наводи.

IV.

Одборник г. Мића Петровић подноси писмену интерпелацију одбору општинском због жељезничке тарифе „А катр“ којом је установљен јестивији непосредни подвоз еспана из иностранства за унутрашњост Србије те се тиме штети Београд као центар трговачки.

По прочитању ове интерпелације одбор је одлучио, да г.г. Мића Петровић, Мих. Д. Банковић и Андра Ј. Одавић одборници са председником општине извиде ову ствар и одбору поднесу извештај са предлогом, на који начин да се осигура Београд као центар за увозну и извозну српску трговину.

V.

Одборник г. Мих. М. Борђевић тражи да се изнесе на решење ствар о спајању Милетине улице са Вишњичком.

Председник је изјавио, да ће ову ствар изнети на дневни ред у једној од будућих седница.

VI.

По прочитању акта истраж. судије за в. Београд АБр. 5377, 5326, 5325, 5378, 5363 4279 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Душан Рајковић лимар доброг владања а средњег имовног стања: да су Димитрије Дамњановић, Влајко — Владимир Савић и Тодор Пауновић брав. момак доброг владања а сиротног имовног стања (за овог последњег да се извести надлежна власт да не плаћа порезу и да је већ 2 године калфа); да су му Стојан Деспотовић, Лимак — Милан Исаковић и Добросав Јовановић непознати.

VII.

Председник износи одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о имовном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 5434, АБр. 5372, 5373, одбор је изјавио мишљење, да се

ДВОСТРУКО КЊИГОВОДСТВО

ОПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА.

Одбор Београдске општине при крају 1890. год. решио је, да се у општини уведе двоструко књиговодство. Тога ради изабрано је нарочито повереништво, које ће да проучи ово питање и поднесе извештај одбору. Тај извештај гласи:

Управи општине вар. Београда.

За који дан још навршиће се два месеца, од како сам за главног књиговођу дошао, да заснујем модерно, двогубо књиговодство, код наше општине; па све до данас нисам могао приступити заснивању, јер одређена комисија за отпочињање тога рада држала је два састанка и изјавила да усваја у начелу двогуби систем књиговодства, а о процедури, како се почетни радови при заснивању имају укњижити, и како се за овим текући послови — примања и издавања готовине — сва задуживања и одобравања имају обавити, није одредила већ чека нови састанак да то одреди и утврди. — Но како је ова комисија састављена из г.г. Пере Манојловића директора народне Банке, Јована Тадића

датих фондова којима општина рукује другим установама или приватнима.

в). Попис свију вредних папира, које општина као својину притежава са проценом текајне вредности и обележењем серије и бројева.

г). Попис свију депозита, које општинска каса по налогу општинског Суда на руковање прима за време.

д). Попис свију кауција које општина на име јамчевине притежава од разних лица.

е). Констатовање готовине оног дана, кад се отпочне ново књиговодство.

II. Дуг.

а) Извод из књига (партијалника) свију општинских дуговања.

1-во Свију фондова који су општини на руковање предати, ма да их је општина спет даље другима на руковање предала.

2-го Свију општинских дуговања новчаним заводима или удружењима или приватним лицима које је општина на зајам узела заједно са интересом које општина на исти дугује.

3-ће Свију дуговања, која потичу од дужне кирје или неизмерених издатака, порезе прошлих рокова и т. д.

б). Извод из књига (партијалника).

1 во Колико подлагачи депозита и отражују

Једени удовој пок. Милана Нешковића, Љубици и Владимиру Бајшевић може дати тражено уверење.

VIII.

Одборник г. Љуб, Јовановић примећује, да су гласачки спискови врло неуредно састављени тако, да је на прошлом збору општинском много грађана лишено права гласа.

По саслушању свога председник је изјавио, да ће се постарати, да спискови буду потпунији за идући накнадни збор.

IX.

Одборник г. Андра Ј. Одавић дознаје, да је суд општински на захтев министарства финансије, престао издавати порезницима београдским хонорар из касе општине. Пита да ли то стоји и ако стоји зашто?

По саслушању овога председник је изјавио, да ће на ово питање у пдућој седници одговорити.

X.

По прочитању протокола уже лицитације СБр. 5370, држане 21. Марта 1892. год. за давање под закуп утрине општине, одбор је решио, да се утрин општине у тринаест парцела уступи под закуп Илци Албахарију за три године а за годишњу цену од хиљаду две стотине и шездесет и три динара.

XI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 421, држане 21. Марта 92. г. за откопавање земље преко палилулског трга, на којој није било ни једног лицитанта и понуди Косте Трпковића, одбор је одлучио, да се расписе друга лицитација као и да се понуда Косте Трпковића не прими.

XII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 432, држане 23. Марта 1892. год. за откопавање земље и полагање тротоара у Узун Мирковој, Дубровачкој, Васиной, Вук-Караџићевој улици и преко Велике пијаце, одбор је решио, да се откопавање земље и полагање тротоара у поменутиим улицама уступи Панци Манојловићу по цени и то.

За полагање тротоара од топчидерских плоча по један динар и тридесет и две и три четвртине паре од квадр. метра;

За полагање тротоара од циротских плоча

2-го Којико полагаачи кауција потражују.

в.) Сва дуговања општине, која потичу из каквог уговора за појединим лицима или Удружењима.

Б. Процедура

Да би се сва примања и издавања готовине тачно и правилно у дотичне књиге уписивала и кроз одређене књиге и на дотичне партије исправно разводила како би могућан био тачан преглед предвиђеног прихода и расхода, — да не би наступило прекорачење т. ј. да би књиговодство што боље могло контролисати, примање готовине — исплате прихода и издавања готовине, — исплате расхода ваља да се утврди овака процедура.

I. ЗА ПРИМАЊЕ ГОТОВИНЕ.

а). Сваку готовину примаће само благајник по „налогу“ улазу надлежно потписаном и од књиговодства овереном, да је у књигама заведено примање. Ове налоге ће благајник са ручником касе сваког дана у вече или следећег дана ујутру књиговоду на рад предавати, а пријем ће налога књиговодство у ручнику касе потврдити. Акт који уз улаз иде може благајник задржати.

по један динар и две и три четвртине паре од квадр. метра.

За откопавање земље по један динар и једну и три четвртине паре од квадр. метра.

XIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 420, држане 20. Марта 1892. год. за откопавање земље и полагање тротоара у Которској и Лепничкој улици и протокола саслушања Димитрија Петровића оvd. предузимача ГБр. 415, одбор је одлучио, да се ова лицитација и понуда Димитрија Петровића одбацу и друга лицитација расписе.

XIV.

Стараоци масе Буре Љочића инжињера оvd. нуде општини Београдској да купи масено имање звано „Париз“ на теразијама.

По прочитању те понуде АБр. 5332, одбор је изјавио, да то имање није потребно општини те зато понуду одбацује.

XV.

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво изабрано у седници одборској од 12. Марта 1892. год. АБр. 5213, прегледало подвези надрт правила за издавање воде из новог водовода и учинило неке измене, па их подноси одбору на решење.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се овај предмет остави за пдућу седницу.

XVI.

Председник износи одбору на решење извештај повереништва изабраног у седници одборској од 6. Фебр. 1892. год. АБр. 2348 поводом тражења Богољуба Росулска да му се врати наплаћена касанска аренда на свињско месо, што је у иностранство извезао.

По прочитању тога извештаја, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 12 (8 нису гласали) а на предлог члана повереништва г. Миће М. Петровића, одборника решио, да се Б Росулска од тражења одбије. Остали део овога извештаја, у коме се говори у опште о потпомагању извозне индустрије, примљен је једногласно и без измена.

XVII.

Председник износи одбору на решење акт министарства грађевина о регулацији раскрснице телеграфске-космајске улице у Београду.

II. ИЗДАВАЊЕ ГОТОВИНЕ.

а). Сва издавања (исплате) потицала она ма из којих основа исплаћиваће само благајник по „налогу“ излазу надлежном потписаном и од књиговодства овереном да је у књигама издат заведен.

И ове налоге (излазе) благајник ће са ручником касе, књиговоду на рад предавати.

III. О РУЧНИКУ КАСЕ.

Овај се ручник касе води у благајни на обе стране и у њега се уписују по „налогу“ „улазу“ сва примања на левој страни, а по налогу „излаза“ сва издавања на десној страни, а закључује се сваког дана и предају се по закључку књиговоду сви „налози“ „улази“ „излази“ на даљи рад, а књиговодство примљене налоге потврђује у самом ручнику касе са потписом главног књиговође.

В. О Књижењу.

Књижење свију послова општинских обављаће се у књиговоду и то у главни дневник у главну књигу, а поред ових књиговодство ће све потребне споредне књиге водити које ће служити за брз и лак преглед и за поузданију контролу обављаних послова.

По прочитању тога акта ГБр. 2189/91. и извештаја инжињерског одељења ГБр. 280/92. одбор је одлучио, да ову ствар проуче г.г. Мата Јовановић, М. Капетановић, Н. Вулковић, М. О. Петровић и Коста Д. Главни одборници, па поднесу одбору своје мишљење на решење. Три повереника могу пуноважно радити.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

— Седница одборска. Данас у 9 часова пре подне држаће се одборска седница, на којој ће се решавати о правилнику, по коме ће се издавати вода приватнима из новог водовода Правилник ће се објавити доцније.

— Општинске лицитације. Општина вар. Београда ставља до знања грађанима, нарочито онима који се интересују за лицитације, да општина неће објављивати више лицитације ни у којим другим новинама, него једино и само у своје органу „Београдске Општинске Новине“. У осталом објављивање лицитација у другим новинама може бити само у изванредним елучајима т. ј. кад је немогуће, да се објави у општинским новинама.

ИЗВЕШЋЕ

о клању стоке на општинској кланици и раду општинских спољних надзорника за месец Март 1892. године.

I.

За грађанство заклато је:

2 бивола; 277 волова; 331 ком. крава; 112 ком. телад, што су укупно тежили 4090 кила; — 3 овна; 1 коза; 2685 ком. јагањаца; — 1120 ком. свиња — дебелих и средњих на меру, — које су укупно тежиле 82.684 кила; 17 прасади до 20 кила и 14 ком. прасади до 10 кила.

II.

За војску и остале државне заводе:

203 ком. волова и 68 крава. — Од ове

1. Главни Дневник.

Ова књига садржава целу радњу општинску која се односи било на примање или издавање готовог новца, кредитовање или задуживање по општинским пословима.

- Виданц пошто га надлежни одобре.
- Сва примања и издавања готовине која су по напред изложеној процедури (раду и правилу) у благајну унесена или издата.
- Сва књижења односећа се на добит или штету са знањем и одобрењем надлежних.
- Сва равнања по партијама и преноси са знањем и одобрењем надлежних.
- Главни Дневник збира се месечно.

2. Главна књига

Ова књига садржи по особини однос појединог рачуна (партија) према општини, које се развод из главног дневника а служи за преглед кретања поједине партије. — Месечни извод поједине партије Главне књиге дуговања као и потраживања, контролисаће сваког месеца тачност завођење из главног дневника у главну књигу.

(Свршиће се)

стоке, коју је лиферант клао, издато је за официре 7480 кила, а претекло је и у варош за грађанство унето 4696 кила. — За месо издато г. г. официрима и за вишак у варош уносени, наплаћена је прописна такса — аренда.

Од напред поменутог броја свиња марвено-лекарским прегледом нађено је 53 ком. заразних бобицама, од којих је месо прописно поништено.

Приход од заклате стоке за грађанство био је 27.887 динара. — Од заклате стоке за војску и то за стоку коју је војни лиферант клао; за месо издато официрима; за претекли вишак унесен у варош за грађанство наплаћена је такса — аренда у 1741.40 динара

Свега прихода од аренде месарске у месецу марту, било је 29.628.40 динара.

Према добивеним доставама било је ових неуредности:

I. Кријумчарење: три вола; једне краве; осам дебелих свиња; једно-свињче-назиме и тридесет и један ком. јагањаца.

II. Криве мере: четрнајест случајева.

III. Осам случајева продаје квареног меса.

IV. Два случаја продаје бобицава меса.

V. Један случај продаје посве мршавог меса.

VI. Два случаја продаје забрањених делова.

VII. Један случај нетачних телова.

VIII. Пет случајева нечистоће у месарницама.

IV. Три случаја да на месарницама нема фирме.

Крива мера нађена је у продавницама ових месара: Косте Панђеле, Јефте Најдановића, Мике Константиновића, Богоје Грујића, Буре Милосављевића, Николе Петровића и Димитрија Тасића.

А кријумчарили су по именице:

Никола Михајловић, месар, три вола, Милија Јаковљевић, бакалин, једну краву, Никола Петровић, месар, једну свињу, Анка Хам, месарка, једну свињу, Илија Половина, месар, две свиње, Киријан Станчевић, месар, једну свињу, Петар Савић, месар, једну свињу, Јован Ивановић, месар, једну свињу, Трајко Стојковић, механџија, једну свињу, Сотир Марковић, кафеџија, једно свињче и једно јагње, Спаса Крстић, месар и печењар, једно јагње, Петар Стајевић, гостионичар, једно јагње, Ђока Стефановић, кафеџија, једно јагње, Томче Николић, кафеџија, једно јагње, Стеван Нишлић, кафеџија, једно јагње, Коста Угриновић, кафеџија, три јагњета, Алекса Димитријевић, кафеџија, три јагњета, Сава Јовановић, механџија, једно јагње, Спаса Стојковић, механџија, једно јагње, Димитрије Константиновић, механџија једно јагње, Риста Науновић, млекаџија, једно јагње, Катарина Караџић, куварка, два јагњета, Катарина Величковић, куварка, једно јагње, Груица Глигоријевић, кувар, једно јагње, Ана Вилхелм, куварка, једно јагње, Јаков Розендорн, шахтер, два јагњета, Бранко Мишић, клач, једно јагње,

Јевта Тасић, клач, једно јагње, Коста Борђевић, клач, два јагњета, Јован Бујош, клач, два јагњета, Сима Миљковић, ашчија једно јагње, Милан Миловановић, ашчија једно јагње.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред побројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса, и по кривичном закону.

Г. ДР. МАРКУ Т. ЛЕКУ (I. ОДГОВОР.)

Поред свега онога што је речено о томе ко кога напада, Г. Марко тврди да сам ја њега први напао. Цео неспоразум је у овоме: Кад је Г. Марко казао да га је изненадила смелост, којом се један за општину тако штетан уговор подноси представништву с препоруком да га усвоји, ја сам држао да је то напад и на уговор и на онога који је тај уговор поднео. Међу тим ми је Г. Марко и сувише јасно доказао, да то није био напад него комплимент. Не остаје ми ништа друго него да благодарим Г. Марку на том комплименту.

1. У целој полемици Г. Марко непрестанко тврди како је ел. осветљ. скупље од гасног. У први мах доказивао сам погрешност Г. Маркових тврђења научним подацима најпринципијалних аутора. Г. Марко ми онда каже да грешим што се заклањам именима славних људи, и у место, да научне податке супротним научним подацима обара. Г. Марко је много практичнији од мене; он се обраћа неком свом познанику, па му тај лиферује све што му треба. И онда Г. Марко тријумфујући довикује: из пракције ваља црпили податке а не из теорије. У место да цитирам поједине примере како рецимо варош Келн, имајући у својој сопственој режији гасно осветљ. пристаје да цео прибор тога осветљења распрода па у место њега заводи ново, по Г. Марку „скупо“ елек. осв., — ја сам му поставио сасвим практично питање: од куда долази то, што пре 15 год. није се могла нигде у Европи видети ни једна ел. лампа док је свуда било гаса, а сада се не може проћи ни кроз средњу какву варош а да се ел. светл. не угледа; како се даје растумачити та појава, што многе и многе вароши, које имају гас, избацују и замењују га „несавршеним“ ел. осветљењем? Да ли такво ширење електрицитета, на рачун гаса стоји ма у каквој вези са добротом и коштањем та два осветљења или се то тек ради онако на памет? И Г. Марко, сасвим мирно одговара, како ја ништа нисам тиме доказао, како ни једно његово тврђење нисам оборно. И онда зајиста, кад човек види како поменута и сувише очевидна факта за Г. Марка ништа не вреде, него се упорно држи онога што он са својим познанигом изнесе, онда ми не остаје ништа друго него да се у будуће и сам обраћам њима за све што се електриц. тиче.

2. Г. Марко је на једном месту изнео како ће ел. осв. извесних лондонских улица стати скупље од гаснога. Не стављајући

никако у сумњу податке о тим ценама, (као што то Г. Марко у последњем одговору тврди) ја сам тражио, а и сад тражим, да Г. Марко којим путем хоће, добави и податке о односу између интензитета та два осветљења. Ја не знам зашто Г. Марко скреће моје питање на другу страну?

3. Да није било речи „бар“ многи би ел. технички докази Г. Марка били без икакве вредности.

4. г. Марко вели: „Код тачке 4, није истина да сам назвао непажњом оно што нисам све речи од главнијега значаја у мојим примедбама истакао већ сам казао, непажњом могло би се назвати што нисам све речи од главнијега значаја у мојим примедбама исподвлачио“. — Опет једна одбрана г. Маркова, којој не треба коментара.

5. Још прве критике г. Маркове на ел. осветљење показале су прилично рудиментарну сирему његову у том питању, али све то није сметало доцније, да се г. Марко осети на један пут веома компетентан у ел. техн. питањима. С тога г. Марко на једном месту у пронији вели како му чудновато и „нејасно“ изгледа да се на дужим спроводницима губи више струје но на краћим и да је то сигурно какав мој виц. Кад сам основним законом, израженим у математичкој форми показао г. Марку какви закони вреде код ел. струје, мени г. Марко каже (у последњем одговору) како би у место реномисања математичким формулама, паметније било да сам израчунао и показао, колико ће повластичар изгубити струје од централе до крајње тачке атара беогр. више но од централе до крајње тачке варошког рејона. — Ја опет држим да ће г. Марко, кад је већ огласио себе за најпозвапијег међу свима „грађанима ове вар.“ да критикује електр. осветљ., да ће он моћи и сам израчунати, колико ће се више или мање струје изгубити. Јер ако бих ја тај рачун овде радио, бојим се да ми г. Марко не пребаци да је то опет какав виц, којим хоћу да га учим како се деле алгебарске количине.

6. Даље вели г. Марко: „Не браним их (шегрте што кваре чесме), али не налазим да су они тако грозни да им у свету нема равне...“ — Дакле за то, што то није тако грозно, шегрти могу и даље продужити свој занат.

7. У претпрошлом одговору вели г. Марко: „Остављам г. Станојевића да се и даље радује што одбор беогр. општ....“ А у прошлом: Да ли ће се г. Станојевић радovati или неће што одбор беогр. општине.... то ми је напослетку све једно.“ Види се да је г. Марко јако посустао, кад већ и своје рођене речи заборавља.

8. Цитирајући извештај путничке комисије г. Марко каже, да је се осветљење у Тем. угасило, јер се дотични поток био замрзао а сад каже да сам ја погрешно што сам из тог податка извео закључак да се тамо електр. производи воденом снагом. Видим и ја да сам погрешно, али сам у оно доба другојаче сматрао податке г. Маркове.

9. У почетку ове полемике, изгледало је да г. Марко није бог зна колико посвећен у извесна чисто техничка питања, која се односе на употребу воде као мотор. Међу тим, доцније се видело, да је та непосвећеност била само привидна. Г. Марко изнесе, да не знам механику ни колико ђаци наше реалке, показује на најозбиљнији начин да се ма како пад био слаб, само ако је количина воде довољна, може добити произвољан број обрта динамо машина згодном трансмисијом. Тиме је г. Марко изненада изнео своје дубоко и високо познавање техничких питања, а тиме је у исти мах и то с правом пребацио свима стручним техничарима из комисије и одбора, како све то они пису знали, па су се зато и огрешили о интересе општинске не узевши воду из Саве и Дунава као мотор. На овако озбиљне и основане прекоре г. Маркове није ми остало ништа друго него да се извиним, што ни ми ни француски, ни аустријски па ни мађарски инжењери, нису могли употребити воду као мотор, једино за то, што нису знали, за трансмисиони систем г. Марков и да ћемо се сви у будуће чувати да још један пут такву погрешку учинимо. И заиста шта сам друго могао одговорити г. Марку, који држи, да боље зна механику но сви европски инжењери, па критикујући рад наше комисије критикује у исти мах и све оне техничаре, који су подизали ел. центре поред великих река а нису узели воду као мотор?

10. Ко је пажљиво пратио ову полемику коју је изазвао г. Марко сложиће се самном, да је г. Марко хтео по што по то да своје име веже за увођење тога осветљења. Па кад то није могао учинити помагањем целог предузећа, а он се бар задовољи отеживањем и сметањем. Што пак г. Марко на завршетку свога последњег одговора вели, да је и сувише јасно, фактима доказао, како су моји „напади“ неосновани и како ја сам успео да одбоим те његове доказе, ја држим да је најбоље оставити читаоцима да они пресуде и да неби било ни најмање хришћански, кад би ту његову самообману ма и најмање кваро.*)

Б. М. Станојевић

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу суда ово-општинског у Панђелиној кући на марвеном тргу офертална лицитација за грађење основне школе за Дунавски крај ове вароши.

Оферти ће се примати од 9—12 а отвориће се тачно у 12. сати у подне.

Кауција 16.500 динара.

Странци полажу дуплу кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 410 21. Марта 1892 год.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Панђелиној кући на марвеном тргу, држаће се следеће јавне усмене лицитације:

I.

На дан 22. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за откопавање земље и полагање тротоара у Кастриотовој улици.

Кауција 200 динара. и

II.

На дан 27. тек. мца. од 9 до 12 сати пре подне за грађење калдрме ломљеним каменом и полагање тротоара у Крунској улици.

Кауција 250 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутом одељењу, сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вар. Београда ГБр. 507. 8. Априла 1892 год. у Београду.

Суд општине вароши Београда на дан 14. Априла ове год. држаће јавну усмену лицитацију за давање под закуп (3) три плаца за смештај илице на обали савској.

Лицилација ће се држати у рачуноводству суда општине вароши Београда од 8 до 12 сати пре подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 100. а страни поданици 200. динара у готовом новцу или у државним папирима од вредности.

Из рачуноводства суда општине вароши Београда 10 Априла 1892 год. СБр. 2500.

У грађевинском одељењу Суда ово општинског, у Панђелиној кући на марвеној пијаци, држаће се следећ јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 28 тек. мца од 3 до 6 сати по подне за откопавање земље и полагање тротоара у лепеничкој и которској улици.

Кауција 100. динара

II.

На дан 29 тек. мца од 3 до 6 сати после подне за набавку 4000. Квадратних метара тротоарских плоча,

Кауција 4000. динара

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општ. вар. Београда ГБр. 420 и 465, 10. Априла 1892 год. у Београду.

ПОКЛИЧ

СРПСКИМ РОДОЉУБИМА

Општина вароши Београда примила је Панчићеву статуу, коју је израио наш одлични и родољубиви уметник г. Ђока Јовановић с тим, да је општина има поста-

вити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови ово саливања статуе могли исплатити г. Ђока Јовановић обратио се молбом општини вароши Београда, те да она прикупља добровољне прилоге.

Општина вароши Београда примила је на себе ово прикупљање. Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, ма где они били, да притекну у помоћ прилозима ради саливене статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим носиоцима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег врлог уметника али и докажу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбеника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине вароши Београда 29. Фебруара 1892. год АБр. 4110.

I. ЗАКРЕДНИХ САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(ИЗВОД ИЗ СТЕНОГР. БЕЛЕЖАКА)
држан 4. Јануара 1892. г. у Београду.

Председавао председник Милован Р. Маринковић.

— Председник отварајући састанак позва секретар да прочита последњи протокол.

— Секретар прочита. — Протокол се се прими после незнатних исправака.

— Председник наглашујући, да је сад почетак рада одборског и да је остало много перешених из прошле године, моли одбор, да реши у које дане и часове да се држе редовне седнице одборске.

(Настаје споразумевање). — После споразумевања:

— Председник пита, да ли да се сазивају одборске седнице за 5 и по часова тако да се одбор скупи до 6 часова. — *Одбор пристаје.*

Пристајете ли да се седнице држе четвртком. — *Одбор пристаје.*

— Председник јавља да треба да се закуне одборник Соломон Азриел.

— Соломон Азриел прочита пред одбором законом прописану заклетву.

— Председник позва секретара да прочита извештај комисије о стању општинских каса.

— Секретар прочита извештај комисије о стању општин. каса.

— Соломон Азриел тврди да при прегледу гробљанске касе нису нашли ни ситне паре, сем две или три признанице на 49 динара, по којима је благајник г. Банковић учинио позајмицу из гробљанске касе за другу, и ако нема никаквог одобрења нити наређења.

— Председник мисли да он има једно генерално одобрење из раније, но то ће се извидити.

— Ђока Новаковић чуди се да је извештај о овоме издатку учињен код главне касе, кад је требао код гробљанске.

— Председник налази да треба да се прочита целокупно извешће о гробљанској каси, па онда да се отпочне дебата.

— Председник позва секретара да прочита два извештаја: за водоводну благајну

*) Напомена. Сматрамо за своју дужност да напоменемо, да се IV одговором г. Станојевића завршује полемика по овом предмету у нашем листу. Ур.

и касу трошаринске управе. — (Секретар прочита).

— **Велимир Тодоровић** сматрајући да комисија није поменула у извештају, да ли су издаци правилни или не? да ли су на основу закона и одобрења надлежне власти учињени? а да је имала и права и дужности све то да прегледа, па такав извештај поднесе, налази да треба извештај вратити комисији с тим, да комисија и остало прегледа и да се јасно види да нема каквих злоупотреба.

— **Никола Вулковић** мисли да је комисији био задатак да прегледа, какво је стање касе 31. Децембра 1891. године и ништа више.

— **Соломон Азриел** одговара г. Вељи, да су остали издаци одобрени, као и да нису позвани као комисија да прегледају све тачно већ само да констатују стање општинских каса на дан 31. Децембра 1891. године.

— **Мијајло Д. Банковић** мисли да је комисији у задатку да констатује стање касе на дан 31. Децембра 1891. год.

— **Светозар Боторић** разумевао је да комисији у задатку не само да прегледа стање касе на дан 31. Децембра 1891. год. него ако нађе неисправности, да предложи одбору како да се томе стане на пут. С тога предлаже да се одма поведе истрага.

— **Председник** свраћа пажњу одбора, да је сам одбор решио, да се уведе дупло књиговодство. Да се од нове године приступи дуплом књиговодству, ваља констатовати, како стоји готовина општинске благајне, ради чега је и одређена ова комисија. Рачуни ће се склопити за главну контролу и онда ће комисија све формалности прегледати и поднети извештај.

— **Велимир Тодоровић** није имао намеру да пребацује да је несавесно рађено, кад је мало пре рекао да треба да се поднесе потпун извештај. Ако г. г. одборници разумеју решење одбора, као што г. председник вели, онда он нема ништа против.

— **Милутин Марковић** сматра да је ово садашње прегледање општинских каса имало нарочити смер т. ј. да би се радило по дуплом књиговодству, нужно је да комисија констатује стање каса на крају године. По закону о општинама, то се врши свака три месеца. Да то није урађено, то би извршила надзорна власт на трошак одговорних лица. Ми немамо права, ни оправдана основа, по ком би захтевали, да комисија ради нешто више, него што је урадила. Кад би приметили какве „теже неправилности“, или неупутан рад који повлачи кривичну одговорност, тада би нам била дужност да осигурамо општину од свих могућих штета. За то мислим, да овај извештај треба да се прими к знању, а кроз кратко време нека се одреди комисија за преглед општинских рачуна.

— **Веља Тодоровић** мисли да општ. одбор треба увек да пази да су рачуни општински чисти без икаквих обзира на некакве законске рокове и без обзира на то да ли се сумња у исправност тих рачуна. Ако није био изричан задатак одборске комисије ово што је као потребу навео, мисли да то треба изриком да се обележи као задатак ове или друге комисије. С тога мисли да треба да се констатује целокупна радња с тим, да ли је правилна или не.

— **Светозар Боторић** потпомаже предговорника.

— **Мијајло Банковић** мисли, да је комисија и поред ограниченог јој задатка, изнела у довољној мери оно што одбор треба да зна напомињући, да има неких неправилности. Не слаже се г. М. Марковићем, да треба чекати на законом одређене рокове, него дели мишљење Веље Тодоровића да одбор има и право и дужност, наилазећи на овакав хаос, да тражи, те да комисија констатује: јесу ли сва примања на време ушла у касу и јесу ли издаци учињени по прописима?

— **Председник** чита члан 41. закона о општинама ради сазнања и правилније оцене у овој ствари.

У осталом имам да дода и то, да ће председништво настати, да се рачуни на основу закона што пре склопе, када ће се одредити и комисија. Да ли се слажете с тиме. (Слажемо се).

— **Ђока Новаковић** налази да је сад време да се рачуни склопе и кад се то сврши, да се одреди комисија, која ће да учини преглед, како се сад тражи.

— **Др. Марко Лео** мисли да је ова ствар свршена, ако су књиговођи ови подаци довољни за почетак новог књиговодства.

— **Председник** изјављује, да му је непознато, да ли су ови подаци довољни књиговођи или не?

— **Н. Вулковић** није био при прегледу главне касе, но је био при прегледу водовне, трошаринске и депозитне и налази да се те касе могу водити одмах по дуплом књиговодству, сем трошаринске.

— **Мића Петровић** сматра да ова комисија има да прегледа привремено касу.

— **Председник** пита, прима ли одбор к знању ове извештаје.

Одбор прима к знању.

— **Председник** моли одбор да се приступи заклетви једног одборника.

— **Др. Давид Алкалај** прочита своју заклетву пред одбором.

— **Председник** јавља да одбор треба да избере од пријављених лица једнога за главног благајника а једнога за његовог помоћника. (Чује се да се прочитају, који су кандидовани Секретар прочита). Председник позива одбор да кандидује чланове за комисију.

— **Раденко Драгојевић** предлаже г. г. Николу Вулковића, Мату Јовановића и Вељу Тодоровића.

— **Никола Вулковић** изјављујући да ће бити на путу, моли да се избере друго лице.

— **Председник** мисли да буду петорица, предлажући још г. г. Марка Велизарића и М. Банковића.

Одбор усваја.

— **Председник** јавља за познато тражење трошаринске управе, да се на плацу на обали савској подигне магацин за смештај свију винских буради. Тај је предлог прихваћен у одбору и у инж. одељењу направљен предрачун. Тога ради држана је лицитација, али још није одобрена у одбору. Лицидант је долазио и тражио да се то пречисти.

Према томе молим вас, да донесете одлуку, да ли да се одобри лицитација или не?

— **Мијајло Д. Банковић** мисли да о овоме не треба да буде говора.

— **Мата Јовановић** налази да је питање, хоће ли се одобрити лицитација или не? Тражи од председника разлику између предрачунске и понуђене цене.

— **Председник** јавља да је предрачунска цена 17.506 д. а понуђена цена 15.969 д.

— **Андре Одавић** мисли да је прва лицитација одбијена због зимњег времена, па је после решено да се зида с хидрауличким кречом, па је остало на томе да ли лицидант пристаје? Да ли је тај услов примљен?

— **Председник** саопштава да је услов примљен и остало је да се зида с тим кречом.

— **Мата Јовановић** сматрајући да није велика разлика у ценама, моли г. М. Леку да објасни да ли ће магацин одговарати свим условима за пиће, пошто је од истог чуо ту сумњу.

— **Веља Тодоровић** сматра да се по овом предмету нема шта да ради, ако је одобрена лицитација.

— **Председник** саопштава, да лицитација није одобрена због незгодног времена.

— **Веља Тодоровић** мисли да у том случају треба одредити два лица из одбора, која ће прегледати, да ли су погодбе корисне за општину или не и да неће касније бити накнадних трошкова? Ако то може сам председник, ствар ће се брже свршити.

— **Председник** ставља до знања да је у стању да објасни све што је нејасно.

— **Н. Вулковић** жели да зна, је ли потребно зидати хидрауличким кречом једино због зимњег времена? У противном случају цене би биле јефтиније.

— **Св. Боторић** пита, на чијем се земљишту зида магацин?

— **Председник** одговара, да је земљиште државно и да га је уступио министар финансије под закуп с годишњом ценом од 316 лин; међу тим је учинио што треба и добио обећање да се то земљиште уступи у накнаду за земљишта, које је општина давала овда - онда држави.

— **Св. Боторић** је незадовољан одговором с тога, што би, долазећи на земаљску управу министар финансија, који се неслаже с представништвом општине, могао правити незгода. Тога ради налази, да би г. председник требао да поради код г. министра да се добије написмено о томе, да се то земљиште уступа у накнаду, послугу или под кирију за 15 — 20 година.

— **Председник** саопштава, да је земљиште добијено 3 године под закуп. Даље, општина је уступила држави повише земљишта, па рачуна, да је министрова реч сигурна, да ће се добити ово земљиште у накнаду. Што ово до сад није учињено, то је с тога, што г. министар о томе сам не решава, него тражи одобрење од надлежног тела.

— **Св. Боторић** тражи да се претходно постигне потпун споразум.

— **Ђока Новаковић** мисли да се одреди друга лицитација, а да се најживље постарамо да добијемо право својине над овим земљиштем.

— **Мијајло М. Борђевић** држи да се треба постарати не само за подизање магацина за винску бурад, него и за подизање магацина за осталу робу (кафу, шећер итд.).

— **Председник** објашњује, да и држава и општина наплаћују трошаринску таксу на кафу, шећер и т. д.; док код пића (вина, ракија и т. д.) само општина наплаћује трошарину, па је и дужна постарати се о смештају те робе.

— **Мика Банковић** мисли да треба најживље да се поради, да општина добије право својине на ово земљиште, па тек да се приступи зидању грађевине.

— **Председник** тврди да ће се за три године за кирију добити толико колико се да за грађевину.

— **Никола Х. Поповић** је мишљења, да се на томе што пре ради да се добије право својине на овом земљиште.

— **Др. Марко Лено** је противан да се ова лицитација сад одобри.

— **Раденко Драгојевић** сматра да треба да се реши, одобрава ли се лицитација или не?

— **Мића Петровић** мисли да не треба бити против зидања.

— **Председник** изјављује да ће, лици-танту вратити кауцију ако одбор нађе за потребно, да се зграда не зида све дотле, док се не добије право својине на помену-то земљиште.

— **Мића Петровић** тражи да се по по, дацима, који су на расположењу, израчуна да ли ће бити рачуна да се зида зграда или не? према томе да се поступи.

— **Председник** саопштава, да је ту управник, па ће он дати рачун. (Управник трошарине тврди да се за годину дана може добити кирије 20.000 дин.)

— **Коста Главинић** налази, да је овде питање, хоће ли се одобрити лицитација или не? Тврди, да је општина дужна да сагради магацин, те на тај начин олакша манипулацију и управи трошаринској. С тога мисли, да треба подигнути што пре магацин.

— **Светозар Боторић** мисли, да не би требало одобрити лицитацију све дотле, док не би министар финансија уступио то земљиште општини за 15 година.

— **Мата Јовановић** сматра, да зидање зграде не треба везивати за одобрење лици-тације, пошто је зграда као и установа трошарине привремена.

— **Мића Петровић** налази, да по овоме не би требало ништа радити а председник да се замоли да поради, не би ли од др-жаве добили ово земљиште бесплатно или под закуп за више година.

— **Коста Главинић** сматра, да ће по-дигнуће ове зграде бити привремено, док се на гребену калимегданском не сазидају подруми, где би се могло вино сместити.

— **Филип Васиљевић** мисли, да овај магацин треба правити, јер ће се по рачуну управника трошарине рентирати.

— **Св. Боторић** не налази да ће бити приход од 20.000 динара, те је за то, да се ова лицитација не одобри, него друга држи.

— **Мика Банковић** мисли да треба или добити оно земљиште бесплатно у својину или под закуп за више година, па одобра-вати лицитацију.

— **Марко Велизарић** сматра, да главни разлог, зашто се одобрило зидање, лежи у томе, што се управа трошарине често ту-жила, да настаје штета што трговина с ви-ном није на једном месту сконцентрисана. Поред тога биће и прихода, те је с тога да се одобри лицитација с тим, што ће се употребити обичан креч место хидрауличног.

— **Гавра Бркић** жели да зна, колика би се кирија наплаћивала на пиће које лежи у магацину, те да се добије сума од 20.000 динара.

— **Председник** напомиње, да управник трошарине каже да ће се наплаћивати од хектолитра. Даље, налази да не треба бити противан овоме закону, кад на њега тргов-ци пристају.

— **Милутин Марковић** налази, да је ово питање расправљено с рачунског гледишта и сад нема смисла мешати ово питање о одобрењу лицитације и својине земљишта. Што се тиче одобрења лицитације мисли, да треба одредити другу, те да се зида с обичним кречом.

— **Андра Одавић** мисли да сад треба решити питање о лицитацији. Што се тиче лицитације нити је да се одобри, нити да се не одобри, јер лако може бити друга лицитација скупља.

— **Коста Главинић** је за то, да се од-мах држи нова лицитација, али за што ће бити јевтинија.

— **Никола Р. Поповић** гласаће и овом приликом „за“ подизање магацина, јер ће за општину настати тројака корист, прво, у облику лежарине, друго, што ће се кон-тролисати трговци и, треће, што се општина ангажује на једно место на важном поло-жају. Што се тиче лицитације, он је да се не одобри, него да се друга расписе у што краћем року.

— **Илија Ђорђевић** је мишљења, да треба продужити рок закупа, али да се одобри лицитација с тим, да се магацин зида обичним кречом, јер је јевтиније.

— **Председник** је изнео на дневни ред ово питање, сматрајући да ће интерес оп-штине бити боље заштићен, ако овај пре-дузимач остане, ставља ово питање на гла-сање: које за то да се ова лицитација одо-бри, гласаће „за“, а ко је да се држи друга лицитација, гласаће „против“.

— **Председник** саопштавајући да је гла-сало 18 против. 13 за и један се уздржао од гласања, оглашује да је лицитација од-бачена.

— **Светозар Боторић** пита, у коме вре-мењу да се држи лицитација.

— **Председник** одговара, да мисли што пре и да се зида место хидрауличног креча обичним. Молим вас да чујете акт за избор поротника за 1892. годину.

— **Секретар** прочита.

— **Председник**. Изволте чути имена кан-дидата (види протоколе одборских седница).

— Сад је у дневном реду једно питање о храни сиромашних војника. Одбор је ре-шио да се наплати извесна сума новаца, па преда команданту, а ако се што не могне наплатити, да се плати из општинске касе, Молим вас, да донесете одлуку, да се та цифра исплати из партије за непредвиђене трошкове.

— **Јован Ђорић** тврди да се та наплата није ни тражила.

— **Гавра Бркић** слаже се с Ђорићем.

— **Др. Марко Лено** мисли да би добро било позвати их преко новина.

— **Председник** моли, да се издатак одобри, а наћи ће се начин, како да се пронађу ти људи и судским путем наплата изврши.

— **Др. Павле Поповић** је за то да се одобри издатак, јер је законом наређено да општина ово плати.

— **Светозар Боторић** одобрава издатак но с тим, да председник нареди одељцима, да провађу што пре ове људе.

— **Коста Главинић** такође одобрава из-датак, па после да се постарамо да напла-ту извршимо.

— **Председник** пита, усваја ли одбор овај издатак исплате из партије за непред-виђене трошкове с тим, да се после при-купља новац од дужних лица.

Одбор пристаје.

Пре него се заврши седница председ-ник даде реч Николи Вулковићу.

— **Никола Вулковић** изјављује да данас у београдској општини настају крупни ра-дови на препорођењу Београда. Ови радови стоје у вези с великим издацима. Извршују се реформе о водоводу, електричном освет-лењу и т. д. који стају на милионе и доц-није генерације имаће да плаћају. Уз овај посао на прво место стоје одговорни од-борници. С тога тражи, да председник званично о томе извештава, у колико је шта урађено, као и пошто се сад свршава ра-чунска година, то колико је шта наплаћено, а колико је остало на дугу.

— **Председник** сматра за своју дужност, да изјави пред одбором, да је о овоме ми-слио, нарочито с тога, да се нови чланови одбори упознају с послом. Тога ради је издао потребне наредбе по свима одељцима и мисли да до 20. овог мес. упозна одбор са свима појединостима. Но он мисли, да одбор треба да му одобри да се тај изве-штај печата, те да се и ширем кругу гра-ђанства стави до знања. (Чује се; одобра-вамо. Врло добро.)

Састанак је трајао до 10 час. по подне.

држан 9. Јануара 1892. године у Београду.

Председавао Председник Општине Ми-лован Маринковић.

— **Председник** отварајући састанак, позва секретара да прочита записник прош-ле седнице.

— **Секретар** прочита. После примедба Николе Х. Поповића и Соломона Авријела

Одбор усваја записник.

— **Председник** позива Косту Б. Михај-ловића одборника да се закуне.

— **Коста Б. Михајловић** полаже зако-ном прописану заклетву.

— **Председник** саопштава, да је лици-тација о давање права на изношење ђуб-рета остала на Милану Михајловићу за 856 дин. за теразиски квартал, за 445 дин. мање, али под тежим условима.

Одбор пристаје.

За тим саопштава записник лицитације о давању под закуп изношење ђубрета за варошки квартал, по коме је она остала на Радовану Антићу за 1810 дин., дакле више за 209 дин.

— **Бока Нешић** тврди да је ова ли-цитација држана неправилно и несавесно. Ради тога наводи, да је један одборник поднео писмен уговор извршиоца лици-тације, по коме излази, да је он ортак.

— **Председник** изјављује, да му је та-кав акт поднесен, но да је један од уго-ворача безимен, те то нису никакви до-кази. У осталом овде је питање, одобрава ли се лицитација или не?

— **Андра Одавић** сматра да овде нема несавесности нарочито с тога, што је до-бијена већа свота новаца.

— **Поп Таса Кепетан Спасић** одобрава лицитацију.

Одбор одобрава лицитацију.

— **Секретар** чита записник лицитације за откопавање земље у једреној улици.

— **Коста Главинић** и **Веља Тодоровић** налазе да је лицитација скупа и траже да се лицитације држе под јачом контролом.

— **Председник** изјављује, да ће ово ући у записник, а односно тога, да ли вреди

лицитација да цени одбор у случају, кад одборник није присутан. У овом пак случају да се држи нова лицитација.

— Секретар прочита записник лицитације за грађење калдрме у „Једренској улици.“

— Коста Главинић и Др. Павле Поповић по објашњењу инжењера за то да се лицитација одобри.

— Мића Петровић мисли да прво треба савску улицу свршити, пошто је она много важнија.

— Председник тражи да се прво реши о једренској улици, па после се може решавати и у савској. На питање, одобрава ли се ова лицитација:

Одбор одобрава.

За тим одбор овлашћује суд да избере друго лице у комисију за војене набавке.

— Председник јавља, да изабрана комисија за преглед квалификација за благајника и подблагајника предлаже за благајника Мијајла Јовановића судију и подблагајника Лазара Ристића бив. благајника смедеревске кредитне банке.

После претреса вођеног о кандидатима у ком су учествовали чланови комисије г.г. Андра Одавић и Никола Вулковић, за тим Веља Тодоровић и Св. Ботурић.

Одбор прима за благајника Мијајла Јовановића бившег судију, а за подблагајника решава да се настане да се прими Лазар Ристић, као и да комисија, која је учинила преглед каса, присуствује при предавању дужности новом благајнику.

— Председник јавља да су пристале понуде за инжењера: Мијајла Најхута Бабецки Романа и Петра Лазића сврш. техничара.

Одбор после говора председниковог и Косте Главинића решава, да се прими Михајло Најхут.

— Председник јавља да је министар војни упутио два акта, у којима тражи да се лиферанти петролеума ослободе трошарине.

После говора Косте Главинића, Св. Ботурића, Мијајла Јанковића, Поп Тасе Капетан Спасића и Миће Петровића:

Одбор решава да се одбије тражење министра војног.

— Председник саопштавајући да је општина давала линије за подизање грађевина, тражи, да се избере једно лице из одбора, које ће ући у комисију, која треба да се стара о давању линија за подизање грађевина.

— Коста Главинић сматра да је ово добитак једног новог права, које је до сад присвајала полиција. Он разумева тај избор тако, да се за сваки квартал избере по један одборник.

— Веља Тодоровић објашњује избор комисије тако да се одреди један члан одбора. То значи да у свакој ствари може бити један одборник у комисији, у другој ствари други и т. д.

— Коста Главинић налази да је најбоље за ту ствар одредити 5—6 лица за сваки крај да тај посао врше.

— Председник мисли да би добро било да се изберу два до три одборника, о овоме размисле и поднесу извештај.

Одбор пристаје.

— Председник јављајући да је трошаринска управа поднела извештај о притајељу велике количине предмета који подлеже трошарини, износи предлог, да се на царинарници код железнице и на сави одреди по једно лице које ће сваки дан те декларације прибележавати, те да се зна колико је чега увезено?

— Мића Петровић налази да се то избегава увођењем купона јер према пријављеним декларацијама један купон остаје царини, један уприви а један код декларанта.

После објашњења председниковог одбор одобрава да се узму два чиновника.

— Председник пита, колика плата да им се одреди.

— Св. Ботурић сматра, да треба председништву оставити, колику ће плату да им одреди.

— К. Главинић. налази за нужно напоменути да се прво стави на дневни ред извештај повереништва о укипућу дућана ван варошког рејона.

— Председник позива секретара да прочита извештај комисије ван рејона варошког.

— Секретар прочита. После тога

— Председник обележавајући штету коју сноси Београд за то, што се шири према М. Лугу и Миријеву и тако исто штету од 50—60 дућана годигнутих ван рејона моли одбор да узме у озбиљну оцену извештај комисије и према њему реши ствар.

— Веља Тодоровић мисли да овом приликом ваља разликовати грађевине и радње подигнуте, пре него је рејон означен, и оне грађевине и радове, које су подигнуте пошто је рејон означен. Према томе онима који су подигли грађевине и отворили радње пошто је рејон одређен, а ван варошког рејона, треба да се забране радње и куће поруше без одговорности општине; док међу тим онима, који су подигли грађевине и отворили радње, пре него је рејон означен, треба да се куће поруше и забране радње по с тим, да им се да накнада.

Он се не слаже у свему с извештајем комисијским.

— Св. Ботурић сматра да треба затворити оне дућане, који су подигнути после времена, кад је ступио у живот закон о трошарини а ван трошаринске линије.

— Милан Ђуровић и Филип Васиљевић слажу се у томе, да треба да се дигну они дућани ван ђерма трошаринског.

— Коста Главинић налази да општина има права да забрани подизање зграда ван грађевинског рејона.

— Андра Одавић слаже се с Вељом Тодоровићем, да се поруше куће подигнуте после постављеног рејона, али је ипак за то да се изнесе пред правни одбор.

— Мића Петровић држи, да су ти дућани штетни не само по поједине личности, него и по општинске интересе.

— Веља Тодоровић би се сложио са Андром Одавићем, да се ово изнесе пред правни одбор или да се скупе неколико правника те да га проуче. Овде нису у питању дућани подигнути под трошаринску линију, него који су ван рејона.

— Свет. Ботурић предлаже, да се дућани подигнути пре варошког рејона а изван рејона трошаринског одмах затворе, а старији да се задрже до правничког миш-

љења а дотле да се подвргну трошаринској такси.

— Ђона Нешић предлаже, да се оних 10—11 дућана исплате са 10—15 хиљада динара.

— Гавра Бркић налази да су такви дућани од врло велике штете, по трговце у вароши те с тога тражи, да се забране радње, јер је то на основу закона.

— Никола Вулковић мисли да овде није требало уплетати дућане, подигнуте, пре него је рејон вароши одређен.

Што се тиче радњи пониклих од кад постоји закон о трошарини, не треба нам мишљења правничког одбора, него их треба затворити.

— Председник мисли, да се остави рок до 1. Фебруара свима онима који треба да дигну своје радње ван трошаринске линије као год и механско-кафанским радњама (Усваја се).

— Веља Тодоровић држи да је најбоље да се власти општински суд да изда наредбу, да се све те радње ван рејона забране, јер ми не можемо знати, колики ће рок бити потребан да се то изврши.

— Филип Васиљевић налази да рок буде што краћи.

— Председник пита, да ли одбор усваја мишљење Веље Тодоровића, с којим се и он слаже.

Одбор усваја.

— Ђона Нешић мислећи да по закону о сеоским дућанима не може да буде бакалске радње у селу Јајинцима, моли председника да учини што треба да се радња забрани.

— Председник јавља да је суд учинио што треба да се та радња забрани.

— Поп Таса Капетан Спасић говори о вести, која сву варош узнемирује, а то је о болести дифтерији. Подсећа одборнике на догађај с г. Андром Николићем напомињући да је ова болест прилеплива по природи. Андрина деца примила су је са фијакера, на коме један пре тога вожен мртавац дифтеритичан. За то мисли да треба ставити у дужност општини, да сама узме два фијакера, која ће смети да возе само умрле од дифтерије.

— Председник тврди као поуздано да се свако дете умрло од дифтерије јавља општини, те ова нареди, да се носе на нарочитим колима општинским; међу тим могло се десити да је било скривених случајева. Што се тиче деце г. Андре Николића, она нису добила болест возећи се на фијакеру.

— Веља Тодоровић мисли, да треба ту ствар оставити председнику, да се посавезује с лекарима, па да изберу начин, како да се сачувамо од таквих случајева.

Одбор пристаје.

Састанак је трајао до 9 часова у веће.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.